

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

จากการวิเคราะห์เดี่ยวจะเข้เชิดนอกทางอาจารย์ศิวศิษย์ นิลสุวรรณ จะพบว่าองค์ประกอบของเพลงเชิดนอกนั้น มีคุณสมบัติที่แตกต่างจากเพลงเดี่ยวอื่น ๆ อยู่หลายประการ คือ

1. เพลงเชิดนอกเป็นเพลงที่มีกำเนิดเป็นเพลงเดี่ยว ไม่มีและไม่อาศัยเค้าโครงจากทำนองหลัก

2. เพลงเชิดนอกมีความแตกต่างจากเพลงในกลุ่มเชิดด้วยกัน เช่น เชิดใน เชิดฉิ่ง เชิดกลอง เชิดฉาน ฯลฯ

ความแตกต่างนี้มีอยู่หลายประเภทดังนี้

- ความแตกต่างในการใช้บันไดเสียง
- ความแตกต่างในระบบจังหวะ
- ความแตกต่างในการสื่ออารมณ์
- ความแตกต่างด้วยเหตุแห่งการเกิดตามหลักวิชาการดุริยางคศาสตร์
- ความแตกต่างในธรรมชาติการบรรเลง

3. เพลงเชิดนอกเป็นเพลงที่เปิดโอกาสให้ผู้ประดิษฐ์ทางสามารถใช้ภูมิปัญญาในการสร้างสรรค์ทำนองได้อย่างอิสระ จึงส่งผลให้การบรรเลงเดี่ยวเชิดนอกในแต่ละทางมีความสั้นยาวไม่เท่ากัน ตามแต่จินตนาการของผู้ประพันธ์แต่ละคน

4. เพลงเดี่ยวจะเข้เชิดนอก สามารถแสดงเอกลักษณ์ของการดีดจะเข้ได้หลายรูปแบบและพบว่าใช้กลวิธีพิเศษทั้งหมด 7 แบบ คือ การดีดสะบัดเสียงเดียว การดีดสะบัด 2 เสียง การดีดสะบัด 3 เสียง การดีดกระทบสาย การดีดรุคสาย การดีดคบสายและการขยี้

5. เพลงเดี่ยวเชิดนอกทางอาจารย์ศิวศิษย์ นิลสุวรรณ สามารถสื่ออารมณ์ของการแสดงซึ่งเป็นปฐมแห่งการสร้างเพลงเชิดนอกเป็นอย่างดี

6. เพลงเดี่ยวเชิดนอก ทางอาจารย์ศิวศิษย์ นิลสุวรรณ เป็นเพลงที่ใช้บันไดเสียงเดี่ยว ไม่พบว่ามี การเปลี่ยนระดับเสียง แต่มีการใช้หลุมเสียงร่วมในการดำเนินทำนอง จึงทำให้เสียงครบทั้ง 7 เสียง

7. องค์ประกอบสำคัญของเพลงเชิดนอกคือ “จับ” ซึ่งประกอบด้วยกัน 3 จับ มีการ “จับหลุด 2 ครั้ง” และ “จับติด 1 ครั้ง” ตามลักษณะกิริยาของการแสดง

8. การคิดทางเดี่ยวจะเข้ต้องคำนึงถึงองค์ประกอบ 3 ส่วนคือ

- ผู้ประพันธ์ การประพันธ์เพลงเดี่ยวเชิดนอกของอาจารย์ศิวศิษย์ นิลสุวรรณถือเป็นการแสดงถึงความเป็นตัวตน ภูมิปัญญา จินตนาการ และหลักทฤษฎีในการคิดผูกทำนองโยนให้สามารถแสดงถึงเอกลักษณ์ของการคีตจะเข้ ออกมาอย่างชัดเจน ทั้งการสื่ออารมณ์ในการแสดงได้อย่างสูงสุด

- ผู้บรรเลง การถ่ายทอดเพลงเดี่ยว อาจารย์จะคำนึงถึงศักยภาพของผู้ที่รับการถ่ายทอดว่ามีความสามารถ ทักษะ ฝีมือ อยู่ในระดับใด สามารถสำแดงผลงานได้มากน้อยเพียงใด และสามารถเพิ่ม-ลดสิ่งใดได้บ้างโดยไม่ผิดหลักเกณฑ์ จึงส่งผลให้เพลงเดี่ยวเชิดนอกในแต่ละทางมีความแตกต่างกัน

- อารมณ์เพลง การประพันธ์เพลงเดี่ยวเชิดนอก อาจารย์คำนึงถึงสำนวนทำนอง สำเนียงการเลียงเสียงร้อง โดยเฉพาะการสื่ออารมณ์ท่ารำ กิริยาอาการของตัวแสดง เพื่อเติมเต็มอารมณ์ของตัวละครได้อย่างสมบูรณ์

การนำเพลงเชิดนอกมาทำเป็นทางเดี่ยวสำหรับเครื่องดนตรีต่าง ๆ เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้ที่มีความสามารถทางการประพันธ์เพลงได้ใช้ภูมิปัญญาของตนอย่างกว้างขวาง และเหมาะแก่ผู้มีความรู้ความสามารถจะได้นำประดิษฐ์เป็นทางของเครื่องดนตรีต่าง ๆ ตามแต่ความชำนาญ เพลงเดี่ยวจะเข้เชิดนอก ทางอาจารย์ศิวศิษย์ นิลสุวรรณ จึงเป็นบทพิสูจน์หนึ่งถึงการสร้างสรรค์ตามรอยของโบราณจารย์อย่างเต็มภาคภูมิ

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาทางเดี่ยวจะเข้เพลงเชิดนอก ทางอาจารย์ศิวศิษย์ นิลสุวรรณ ผู้วิจัยพบว่ามีประเด็นที่ควรได้รับการศึกษาวิจัยต่อไปดังนี้

1. ทางเดี่ยวจะเข้เพลงเชิดนอกในปัจจุบันเท่าที่ผู้วิจัยค้นพบมี 4 ทาง ได้แก่ ทางอาจารย์เฉลิม บัวท่ง ทางอาจารย์สหรัฐ จันทร์เฉลิม ทางอาจารย์ศักรินทร์ คู่บุญ และทางอาจารย์ศิวิชัย นิลสุวรรณ การศึกษาเปรียบเทียบย่อมทำให้ได้องค์ความรู้ในเรื่องแนวความคิดและการใช้กลวิธีพิเศษเพิ่มเติม

2. เพลงเชิดนอก เป็นเพลงที่มีปฐมบทมาจากการเดี่ยวปี่ใน ดังนั้นการศึกษาวิเคราะห์เปรียบเทียบทางจะเข้หรือทางเครื่องดนตรีอื่นใดกับปี่ใน เพื่อหารากหรือโครงสร้างสำคัญของเพลงเชิดนอก ย่อมทำให้องค์ความรู้ในการสร้างสรรค์เพลงชัดเจนยิ่งขึ้น